

Onlangs is de fototentoonstelling ‘ [Nederlandse pioniers in Turkije](#) ’ van start gegaan in het Honorair Consulaat-Generaal van Turkije. Meteen al springen twee namen in het oog. Veel van de ‘pioniers’ zijn relatief onbekende namen die de sprong in het diepe waagden en die ik, eerlijk gezegd, ook niet ken. Raar genoeg zijn de twee namen die ik wel ken, er twee die erg dubieus en omstreden zijn. Waarom juist deze namen dan opgenomen zijn in de tentoonstelling is mij een groot raadsel.

Het gaat vooral om de journalisten Bram Vermeulen en Frédérique Geerdink. Bram kwam vorig jaar in het nieuws toen er sterke geruchten waren dat hij onder het mom van ‘NOS-correspondent in Istanbul’ informatie aan de Nederlandse inlichtingendienst MIVD had verschaft. Uiteindelijk dreigde Turkije met zijn deportatie en zette het Anatolische land Bram op een zwarte lijst. Bram kreeg geen nieuwe perskaart en mocht Turkije niet meer in. Eerder bleek Bram ook al uit Zimbabwe te zijn gezet vanwege niet toegestane journalistieke werkzaamheden. In Turkije maakte hij zich vooral schuldig aan het maken van partijdige, subjectieve en eenzijdige documentaires en reportages. Volgens veel mensen zette hij hiermee de terreurgroep PKK in een positief daglicht.

Uiteindelijk werd Bram van de zwarte lijst afgehaald in ruil voor een andere standplaats. Onofficiële bronnen bevestigden dat de verhuizing van Bram van Istanbul naar Zuid-Afrika een deel van de afspraak was. De vraag hoe een dergelijke controversiële naam als ‘pionier in Turkije’ gezien kan worden, duikt meteen op. Vooral als de fototentoonstelling door de Republiek Turkije gefaciliteerd wordt. De aanwezigheid van de fototentoonstelling in het Honorair Consulaat-Generaal van Turkije in Leiden, wijst in ieder geval wel op het feit dat de Republiek deze tentoonstelling op zijn minst ondersteund.

De andere naam, Frédérique Geerdink, is zelfs nog controversiëler. Geerdink meldde zelf eerder al “in de zomer van 2012 naar de [hoofdstad van Koerdistan](#) , Amed, te zijn verhuisd”. Alhoewel de naam ‘Amed’ waarschijnlijk oud-Grieks (of Oud-Assyrisch) is, wordt het door extreme Koerden gebruikt in plaats van de hedendaagse naam van de stad; Diyarbakır. Dit omdat extreemnationalistische Koerden stelselmatig weigeren om alles wat maar Turks is, te gebruiken. Dit is inclusief Turkse benamingen voor steden. Geerdink maakt er geen geheim van om hieraan mee te doen, volgens bronnen [vanwege haar liefdesrelatie](#) met een PKK-lid. Geerdink staat bekend om haar in 2011 opgerichte website

Nederlandse pioniers in Turkije

Geschreven door Armand Sag
maandag 30 juni 2014

KurdishMatters.com, welke gezien wordt als een extreemnationalistische blog waar de terreurgroep PKK en Koerdisch ultranationalisme gepromoot wordt. Tevens

[weigert Geerdink](#)

te spreken van “een terreurorganisatie” als ze het over de PKK heeft. Daarnaast meldde Geerdink dat “als je over Koerden schrijft, het zaak is in Koerdistan te wonen. De Turkije-correspondent woont ook

[niet in Athene](#)

, toch?”. Hiermee schopt ze tegen het scheenbeen van Turkije door de Turkse stad Diyarbakır te scharen onder ‘Koerdistan’ en niet Turkije.

Het is ook niet verrassend dat Bram en Geerdink goede banden met elkaar hebben, wat zich onder andere duidelijk maakt door een Twitter-accounts waar ze elkaars Tweets stevast reposten. Waarom dan specifiek voor deze twee journalisten in Turkije is gekozen, terwijl met Michael van der Galiën in İzmir en Jessica Lutz in İstanbul er wel objectieve en neutrale journalisten zijn, is een groot raadsel. Journalisten die veel eerder in Turkije waren (Lutz in 2003,

[Geerdink pas in 2006](#)

en Vermeulen zelfs pas in 2009) en dus pas echt ‘pioniers’ genoemd kunnen worden, zijn schaamteloos gepasseerd ten faveure van Geerdink en Vermeulen. Waarom Michael en Jessica niet als ‘pionier’ zijn uitgekozen, maar Bram en Frédérique wel, is moeilijk te verantwoorden. Het wordt zelfs nog moeilijker als men bedenkt dat de tentoonstelling is gesponsord door Turkse bedrijven in Nederland (zoals Corendon) en Turkse (ere-)consulaten in Nederland.

Het Honorair Consulaat-Generaal van Turkije in Leiden stelt namelijk dat “Het Honorair Consulaat-Generaal van Turkije (HCG Turkije) verantwoordelijk is voor het bevorderen van betrekkingen tussen

[Nederland en Turkije](#)

.” Hoe wil HCG dat bereiken als het anti-Turkse journalisten ophemelt? Het is een goede vraag waar een antwoord op dient te komen natuurlijk. Vooral omdat Honorair Consul-Generaals door de Republiek Turkije aangesteld worden. In dit geval is het erg frappant waarom de namen van de tentoonstelling niet beter onderzocht waren, een simpele google-zoekactie had deze feiten over Geerdink en Vermeulen al aan het licht kunnen brengen namelijk.

De vraag waarom deze instanties de namen niet gecontroleerd hebben, of waarom ze de tentoonstelling niet bezocht hebben, komt al snel op. Nu moet wel gezegd worden dat Geerdink voor de fototentoonstelling enkele dingen verzwegen heeft. Zo woont ze al sinds de zomer van 2012 met haar vriend in Diyarbakır maar heeft ze de samenstellers gezegd “tegenwoordig in de volkswijk Üsküdar in het Aziatische

[deel van İstanbul](#)

Nederlandse pioniers in Turkije

Geschreven door Armand Sag
maandag 30 juni 2014

” te wonen . Toch diende dit beter uitgezocht te worden door de organisatoren.

De tentoonstelling zelf heeft nog een interessant staartje als we zien dat Corendon de sponsor is; het bedrijf van Atilay Uslu. Dezelfde Turks-Nederlandse zakenman die in november 2013 middels HOTIAD Turks-Nederlandse studenten het sterke advies gaf om “geen onnodige opleidingen zoals geschiedenis en aardrijkskunde

[te studeren](#)

”. Nu blijkt dat hij dit zelf toch wel had kunnen studeren, wellicht had hij zijn sponsorgeld dan niet verkeerd besteed.